

NOVADNIEKS

LAIKRAKSTS • AGLONAS • LĪVĀNU • PREIĻU • RIEBIŅU • VĀRKAVAS • NOVADAM

● OTRDIENA, 2012. GADA 17. JANVĀRIS ● Nr. 4 (8179) ● Cena mazumtirdzniecībā Ls 0,53

2011. gada demogrāfiskā statistika

5. lappusē

Grozījumi veselības aprūpes noteikumos

6. lappusē

Ieskats rotaļlietu kastē

7. lappusē

ABONĒJIET «NOVADNIEKU»

februārim un turpmākajiem mēnešiem «Latvijas Pasta» nodaļās, pie pastniekiem un «Novadnieka» redakcijā Brīvības ielā 14, Preiļos, un interneta mājas lapā www.novadnieks.lv sadaļā «Abonēšana».

Līvānu novada 12. gadadienā godināja labākos pašvaldības darbiniekus

● Atzīmējot Līvānu novada 12. dzimšanas dienu, tika sveikti labākie domes iestāžu un institūciju darbinieki, piešķirot nomināciju «Gada darbinieks». Sveikšanas brīdī visi tika aicināti vienkopus uz skatuves (attēlā). Foto: J. Magdalenoks

14. janvārī Līvānu novada kultūras centrā notika Līvānu novada 12. gadu jubilejas pasākums, kurā piedalījās ap 300 pašvaldības, tās iestāžu, struktūrvienību un kapitālsabiedrību darbinieki, viesi un domes deputāti, informē Līvānu novada domes sabiedrisko attiecību speciāliste Ginta Kraukle.

Līvānu novads tika izveidots 2000. gadā, kad, pamatojoties uz Ministru kabineta noteikumiem nr. 411 "Noteikumi par Preiļu rajona Līvānu novada izveidošanu", uz pirmo jaunizveidotā Līvānu novada domes sēdi sanāca kopskaitā 25 deputāti no toreizējās Līvānu pilsētas domes un Rožupes un Turku pagastu padomēm.

Divpadsmit gadus pēc novada dibināšanas Līvānu novads ir 25. lielākais novads Latvijā pēc iedzīvotāju skaita ar vairāk kā 14 000 iedzīvotāju. Tajā apvienojušies pieci pagasti (Rožupes, Turku, Sutru, Jersikas, Rudzātu) un Līvānu pilsēta. Līvānu novada pašvaldība – tas ir ne tikai kompakts un efektīvs domes administratīvais aparāts, bet arī vairāk

kā 20 pašvaldības iestādes, trīs pašvaldības uzņēmumi un virkne struktūrvienību, kas nodrošina pašvaldības funkciju izpildi un pakalpojumu sniegšanu iedzīvotājiem.

12. gadu jubilejas pasākumu ievadīja simbolisks atskats uz aizvadīto 2011. gadu, kurš sākās ar elektroenerģijas krīzi, kad Līvānu pilsēta un novads sasalstošā lietus dēļ vairākas dienas periodiski palika bez elektrības, kā rezultātā radās zaudējumi iedzīvotājiem un pašvaldībai.

Novadu veido cilvēki, katru organizāciju – tās darbinieki. Tieši tāpēc – lai pateiktos ikviena līmeņa darbiniekiem – Līvānu novadā pirms septiņiem gadiem nodibināts apbalvojums "Gada darbinieks", kas ļauj pateikties par godprātīgi padarītu darbu ne tikai vadītājiem, bet arī sētniekiem, pavāriem, skolotājiem, atslēdzniekiem, ārstiem un citu profesiju pašvaldības darbiniekiem neatkarīgi no ieņemamā amata. "Ikviens darbs un amats ir nozīmīgs un vajadzīgs. Un gandarījums darbinieku acīs, izskanot viņiem veltītiem cildinošiem vārdiem, ir apliecinājums, ka šāds novērtējums cil-

vēkiem ir ļoti svarīgs. Ne vienmēr motivēt var tikai ar naudu, svarīga ir arī atziņa, kuras ikdienas steigā varbūt ir par maz," pārliecināts Līvānu novada domes izpilddirektors Uldis Skreivers.

Sogad apbalvojumus saņēma 34 cilvēki. JELENA MIHAILOVA – SIA "Līvānu dzīvokļu un komunālā saimniecība" juriskonsulte; AINĀRS MUIŽNIEKS – SIA "Līvānu dzīvokļu un komunālā saimniecība" komunālās saimniecības iecirkņa strādnieks; MARIJA SPIDZĀNE – Līvānu 1. vidusskolas tehniskā darbiniece, apkopēja; DAIGA BARKĀNE – Līvānu 1. vidusskolas sociālo zinību un latviešu valodas skolotāja, Vecāku klubiņa koordinatore; MARIJA VAIVODE – ārsta palīdzē Rožupes pagastā; NATĀLIJA PIĻUŠINA – J. Graubiņa Līvānu mūzikas un mākslas skolas mūzikas nodaļas teorētisko priekšmetu pedagoģe; ZĪTA NEICGALE – J. Graubiņa mūzikas un mākslas skolas tehniskā darbiniece, sētniece mākslas nodaļā; STANISLAVS KORAIS – Sutru pagasta komunālās saimniecības vadītājs;

Turpinājums 2. lappusē.

ZIŅAS

Atbalsta iespējas jaunajiem komersantiem

Pagājušā gada nogalē tika parakstīts sadarbības līgums starp Preiļu novada domi un biedrību «Latgales aparātūves tehnoloģiskais centrs», kas ir biznesa inkubatora «Ideju viesnīca» operators un sniedz inkubācijas pakalpojumus programmas «Uzņēmējdarbība un inovācijas» aktivitātes «Biznesa inkubatori» ietvaros. To finansē Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra.

Kā informē Preiļu biznesa inkubatora vadītāja Ineta Liepniece, izveidots biznesa inkubators «Ideju viesnīca Preiļi». Līdz ar to jaunajiem komersantiem, ar kuriem tiks noslēgts inkubēšanas līgums, tiks nodrošināti subsidētie pakalpojumi, telpu un komunikācijas pakalpojumi, pat juridiskās adreses nodrošināšana.

Kopējais subsidijas apmērs vienam komersantam viena inkubēšanas gada laikā ir līdz 10 000 latiem. Biznesa inkubatorā varēs uzturēties līdz trim gadiem. Sīkāka informācija pieejama interneta mājas lapā www.idejuviesnica.lv un pa tālruni 26636243.

Piedalīsies projektā par publisko interneta pieejas punktu attīstību

Vārkavas novada dome izskatīja Valsts Reģionālās attīstības aģentūras (VRAA) vēstuli par publisko interneta pieejas punktu attīstību. VRAA ir uzsākusi darbu pie projekta pieteikuma «Publisko interneta pieejas punktu attīstība» izstrādes. Projekta mērķis ir palielināt plašākam iedzīvotāju lokam iespējas lietot publisko internetu, veicināt piekļu publiskās pārvaldes un komercsabiedrību piedāvātajiem elektroniskajiem un citiem pakalpojumiem, un informācijai, lai veicinātu iedzīvotāju iekļaušanos sabiedrības sociālajos, ekonomiskajos un kultūras procesos. Tādējādi vienlaikus tiks uzlabota viņu dzīves kvalitāte. Projekta ietvaros ir atbalstāmas šādas darbības: jaunu publisko interneta pieejas punktu izveidošana un esošo punktu būtiska funkcionalitātes paplašināšana. Vārkavas novada domes sēdē tika pieņemts lēmums piedalīties projektā «Publisko interneta pieejas punktu attīstība».

Teātra diena Preiļu 2. vidusskolā

Kā brīnums Jaunā gada priekšvakarā mūsu skolā notika Teātra diena, kuras laikā mazie aktieri paši rādīja brīnumus saviem skatītājiem. Šogad tēma bija pasaka. Tā kā pasaka ir fantāziju pasaule, uzstāšanās bija jautra — ar mūziku un dejām. Aktieri ļoti centās parādīt savu varoņu raksturu, iejusties viņu tēlos. Pie tam skolēni runāja trijās valodās — latviešu, krievu un angļu. Cīemos uz teātra svētkiem bija ieradusies arī pasaku Feja, viņa ar dažādiem uzdevumiem pārbaudīja skolēnu zināšanas par pasakām.

Mūsu skolā teātris patīk visiem, tāpēc arī aktieru bija daudz

— sākot ar ceturto klasi, visas pamatskolas klases un vēl 10. klases skolēni. Sagatavoties svētkiem jaunajiem aktieriem palīdzēja viņu skolotāji — Ludmila Martinova, Larisa Arestova, Natālija Kondratjeva, Rita Lazda, Nadežda Sadovnikova un Marija Onufrijeva. Svētki nevar izdoties bez mūzikas, dejām, dekorācijām un kostīmiem, tāpēc liels paldies visiem skolotājiem, kuri palīdzēja sagatavoties.

Mēs ticam, ka brīdi, kad aizvērs priekšskars, pasaka nav beigusies. Tā palika jauno aktieru un skatītāju dvēselēs.

L. Arestova,
Preiļu 2. vidusskolas
valodu katedras vadītāja

● Preiļu 2. vidusskolas audzēkņiem nekādas problēmas nesagādā lomu tekstu mācīšanās latviešu, krievu un angļu valodā.

Preiļu novada ģerboņa skice iesniegta apstiprināšanai Heraldikas komisijā

Noslēdzies Preiļu novada ģerboņa un logotipa skiciņu izstrādes konkurss. Kā bija paredzēts nolikumā, 2. decembrī beidzās atkārtotā konkursa darbu iesniegšana. Šajā reizē konkursā piedalījās pieci dalībnieki un tika saņemtas 20 ģerboņa skices, bet viens dalībnieks bija iesūtījis skices novada logotipam, informē Preiļu novada domes sabiedrisko attiecību speciāliste Maija Paegle.

No iesniegtajām logotipa skicēm neviena netika izvirzīta apstiprināšanai domē, un komisija un domes deputāti nolēma konkursu uz logotipa izstrādi atkārtoti veikt.

toti vairs neizsludināt.

Par ģerboņa skiciņu konkursa uzvarētāju komisija vienbalsīgi atzina mākslinieku no Rīgas Vladimira Ladusānu, izvēloties vienu no viņa iesniegtajiem darbiem. Pagājušā gada 22. decembra domes sēdē deputāti apstiprināja komisijas ieteikto ģerboņa skici, nolemjot to virzīt apstiprināšanai par Preiļu novada ģerboni LR Kultūras ministrijā un Heraldikas komisijā.

Šī gada pirmajā nedēļā ģerboņa skice kopā ar nepieciešamo dokumentāciju ir iesniegta Heraldikas komisijā un 26. janvārī domes pārstāvim kopā ar mākslinieku jāpiedalās Heraldikas komisijas sēdē ar pamatojumu par skices izvēli.

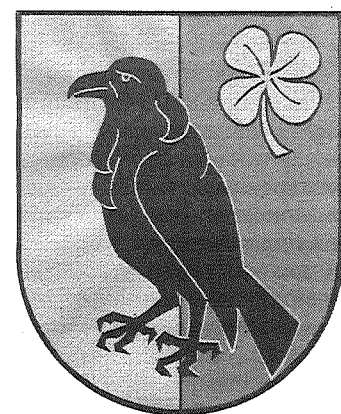
Heraldikas komisijas priekšsēdētāja vietniece, mākslas zinātniece Ramona Umblīja telefona sarunā pastāstīja, ka pirmajā sēdē komisija izvērtēs skices atbilstību valsts heraldikai un pēc nepieciešamo materiālu sagatavošanas nākamajā komisijas sēdē skici varētu apstiprināt par pašvaldības ģerboni.

Vladimira Ladusāna izstrādātā skicē uz zeltaina un zaļa fona attēlots melns krauklis, no kura labajā pusē augšējā stūrī uz zaļa fona novietota zeltaina četrlapu āboliņa lapiņa. Krauklis raksturo Preiļu vēsturisko mantojumu, kurš kā gudrības, spēka un drosmes simbols ir bijis grāfu Borhu dzimtas ģerboni un attēlots 1938. gadā apstiprinātajā Preiļu pilsē-

tas ģerbonī. Klāt pievienotā āboliņa lapiņa raksturo visus četrus Preiļu novada pagastus. Ģerboņa skices pamatkrāsas ir atstātas iepriekšējās — zeltainā un zaļā, kuras tiek izmantotas gan Preiļu pilsētas ģerbonī, gan karogā.

Izvērtējot konkursa darbus, tika ņemti vērā nolikumā paredzētie noteikumi, ka skicei jāatbilst ģerboņu izstrādāšanas pamatprincipiem, tai jābūt lakoniskai un viegli uztveramai, lai tā kalpotu kā Preiļu novada atpazīstamības zīme starp pārējām pašvaldībām.

Šobrīd Heraldikas komisijā ir apstiprināti 65 novadu ģerboņi, pieci ir iesniegti izvērtēšanai, bet pārējām pašvaldībām ģerboņi jāapstiprina līdz šī gada beigām,

● Preiļu novada ģerboni mākslinieks iecerējis attēlot melno kraukli, pilsētas simbolu kopš Borhu laikiem, kā arī āboliņa četrlapīti.

jo ir iecere katra novada simboliku apkopot grāmatā, kurai būs vēsturiska vērtība.

DOMES LĒMUMI

Būvēs automašīnu stāvvietu

Domnieki izskatīja Celtnieku ielas 7. un 8. nama iedzīvotāju iesniegumu un nolēma atbalstīt viņu vēlmi pie mājas ierīkot automašīnu stāvlaukumu. SIA «AVERITA» jau izvērtējusi būvdarbu apjomu un sagatavojusi izmaksu tāmi, tāpēc deputāti lēma, ka darbu veikšanai nepieciešamos līdzekļus paredzēs šī gada budžetā. Nolemts, ka pavasari saskaņā ar arhitekta apstiprināto skici varēs uzsākt būvdarbus.

Atjaunos apgaismojumu Lauku ielā

Domes sēdē izskatīta akciju sabiedrības «Sadales tikls» Austrumu reģiona attīstības daļas vadītāja Raimonda Goģa vēstule. Deputāti vienbalsīgi pieņēma lēmumu piedalīties Lauku ielas apgaismojuma tīklu rekonstrukcijā vienlaicīgi ar «Sadales tīklu» organizētajiem līnijas rekonstrukcijas darbiem.

Nolemts, ka rekonstrukcija notiks saskaņā ar izstrādāto tehnisko projektu, bet darbu veikšanai nepieciešamos līdzekļus (10 000

latu un 2200 latu PVN) paredzēs šī gada budžetā.

Lēma par līdzekļu piešķiršanu

✓ Izskatīts Preiļu 2. vidusskolas direktora Oļega Hļebņikova iesniegums par skolas triju deju kolektīvu piedalīšanās izdevumu apmaksu mūsdienu deju lielkoncertā Madonā, sedzot transporta izdevumus 117 latu apmērā, deju autortiesības 60 latu apmērā par katru, tērpu šūšanu grupai «Neposedi» 80 latu apmērā. Deputāti vienbalsīgi atbalstīja šo iesniegumu un nolēma līdzekļus piedalīšanās izdevumu apmaksai novirzīt no novada domes budžeta sadaļas «Ieņēmumi no nekustamā īpašuma nodokļa».

✓ Atbalstīts SIA «Preiļu saimnieks» valdes priekšsēdētāja Jāņa Mūrnieka un domes finanšu komitejas sēdes lēmums, ar kuru nolemts piešķirt līdzekļus uzņēmumam pilsētas ikdienas uzturēšanas darbu veikšanai un objektu apsaimniekošanai 8350,99 latu apmērā. Finansējums novirzīts no budžeta sadaļas «Ieņēmumi no iedzīvotāju ienākuma nodokļa».

✓ Domes sēdē izskatīts jautā-

jums par materiāla pabalsta piešķiršanu ārkārtas gadījumā. Nolemts piešķirt saimniecībai «Vēris» materiālo pabalstu 200 latu apmērā ēku atjaunošanai, jo pagājušā gada 1. novembrī saimniecībā izcēlās ugunsgrēks un nodega saimniecības ēkas. Nepieciešamie līdzekļi rasti budžeta sadaļā «Ieņēmumi no nekustamā īpašuma nodokļa».

Gadu beidza ar grozījumiem pamatbudžetā

Pagājušā gada pēdējā domes sēdē deputāti nobalsoja par grozījumu veikšanu saistošajos noteikumos «Par Preiļu novada 2011. gada pamatbudžetu». Ieņēmumu un izdevumu daļa palielināta par 266 565 latiem.

Ieņēmumu daļu palielināja: finansējums projektam «Ūdenssaimniecības infrastruktūras attīstība Preiļu novada Peleču ciemā» par 53 370 latiem; finansējums projektam «Ūdenssaimniecības infrastruktūras attīstība Preiļu novada Prikūļu ciemā» par 43 514 latiem; finansējums no Kultūrkapitāla fonda Preiļu vēstures un lietīšķās mākslas muzejam par 800 latiem; ieņēmumi no

nekustamā īpašuma nodokļa par ēkām un mājokļiem par 14 000 latiem; ieņēmumi no azartspēļu nodokļa par 2000 latiem; ieņēmumi no iedzīvotāju ienākuma nodokļa par 150 931 latu; ieņēmumi no maksas pakalpojumiem Preiļu Valsts ģimnāzijai par 1950 latiem.

Izdevumu daļa palielināta sekojoši: sociālajai nodrošināšanai — 8193 latu; izglītībai — 49 730 latu; vispārējiem valdības dienestiem — 11 150 latu; teritorijas attīstībai un apsaimniekošanai — 120 409 latu; pārējai ekonomiskajai darbībai — 26 480 latu; kultūrai un sportam — 4740 latu; pārējiem budžeta izdevumiem — 19 963 latu; aizņēmumu un procentu samaksai — 25 900 latu.

Lēma par situāciju Aizkalnes pagastā

Iedzīvotāju neapmierinātība ar situāciju Aizkalnes pagastā («Novadnieks» par to rakstīja 2011. gada 13. decembra numurā) likusi novada domes deputātiem analizēt notiekošā cēloņus un pieņemt attiecīgus lēmumus.

Nolemts uzdot novada attīstības un infrastruktūras jautājumu

komitejai izstrādāt pagastu valdes nolikumu. Izpildītorekam Vladimiram Ivanovam uzdots izvērtēt Aizkalnes pagasta lietvedes darbību, bet kultūras centra vadītājam Guntim Skrimblim — Aizkalnes tautas nama kultūras darba organizatoru darbību. Sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejai uzdots izvērtēt iesniegtos priekšlikumus sociālās dzīvojamās platības piešķiršanas noteikumos.

Noteikta uzturēšanās maksa sociālajā centrā

Domes sēdē apstiprinātas uzturēšanās izmaksas ģimenei ar bērniem (bērns — vecumā līdz 18 gadiem un mācās vispārīgglītojošajā vai profesionālajā izglītības iestādē). Tie būs 50 latu mēnesī. Summā ietilpst īres maksa, dzīvojamās telpas lietošanas izmaksas — apkure, ūdens un kanalizācija, atkritumu izvešana, elektroenerģija. Šāda maksa būs spēkā no 1. janvāra līdz 30. jūnijam.

Sagatavots pēc
Preiļu novada domes
sēdes protokola

Lappusi sagatavoja L. Kirillova

Jauna izstāde — ieskats pasaules lielajā rotaļlietu kastē

Šodien, 17. janvārī, Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzejs Preiļu 1. pamatskolas muzeja telpās atklāj jaunu izstādi «Rotaļlietu pasaule». Tā būs atvērta līdz 31. jūnijam.

Muzeja direktore Tekla Bekeša stāsta, ka daļa izstādē aplūkojamo priekšmetu ir no muzeja krājuma, bet galvenokārt tie tomēr nāk no privātpersonu kolekcijām un savākti Preiļu Valsts ģimnāzijas skolēnu akcijā «Padomju laika bērnība».

No lāčiem līdz padomju bērnu modei

Izstāde raksturo rotaļu un spēļu mantību lomu bērnu attīstībā un audzināšanā pēckara Padomju Latvijā un sniedz nelielu ieskatu rotaļlietu vēsturē mūsu valstī un pasaulē. Akcentētas ir bērnu mīļākās rotaļlietas — lelles, lāči, galda un sporta spēles, kā arī rūpnīcā «Straume» ražotās mehāniskās rotaļlietas un Dobeles smaržīgie gumijas zvēriņi. Padomju bērnu ikdienu, svētkus, apģērbu un rotaļas ilustrē fotogrāfijas. Izstādi papildina bērnu un viņu māmiņu apģērbi, kuri liecina par tā laika modi. Uz padomju laikā ražotā skaņuplašu atskaņotāja var klausīties tā laika bērnu iecienītās dziesmas no multiplikācijas filmām un pasakām.

Izstādes apmeklētājiem piedāvāta iespēja iesaistīties muzeja izglītojošajā programmā «Nāc spēlēties!», uzspēlējot kādreiz populārās galda spēles, piemēram «Cirks», «Loto», dambreti, arī muzeja speciālistu veidoto spēli «Māla ceļš». T.Bekeša izstādes apmeklētājiem sola iemācīt vienu no visnenākajām galda spēlēm «Bekgemonš» (aptuveni 5000 gadus sena). Vēl izstādes laikā 'arbosies koka, lupatu un dzijas lēlīšu veidošanas darbnīca.

Lelles māca un rāda vēsturi

Gandrīz ikvienam cilvēkam viņa bērnības spēles un rotaļlietas uz visu mūžu paliek dziļākajos atmiņu kambaros. Daudziem saikne ar spēļu pasauli turpinās arī brieduma gados — gan tiešajā darbā, gan hobijs.

Lelle ir plaša spektra komunikācijas forma. Zīme, ar ko viena paaudze nodod svarīgu informāciju nākamajai. Bērns, apkopjot savu lolojumu, iejūtas mātes lomā un mācās rūpēties par otru cilvēku, vingrinās uzņemties atbildību. Lelle ir ne tikai rotaļas elements, ar to bērnam saistīta iekšējās pasaules izziņāšana. Lelles ir sava laika kultūras, ētisko un estētisko vērtību nesējas, atspoguļo konkrētā laika ražošanas un tehnoloģisko sasniegumu līmeni.

Senāk pasaulē

Vecākā rotaļlieta, iespējams, ir Divupes teritorijā atrastā 6000 gadus vecā alabastra lelle. Pie senākajām pieder arī Ēģiptes pirmsdinastiju perioda rotaļlietas. Izkrāsotas koka lelles darināja jau pirms 4000 gadiem. Tām

bija pat kustīgi locēkļi, kurus darbināja aiz aukliņām. Atrastas mazas koka laiviņas un māla dzīvnieku veidojumi.

Indas upes civilizācijas kultūrslāņos atrastas rūpīgi darinātas rotaļlietas — lelles, rotaļu darbarīki, ieroči, svilpojošs pērtiķis, kurš var nolaisties pa auklu. Mantiņas tapušas pirms vairāk nekā 5000 gadiem.

Senajā Grieķijā un Romā bērnus priecēja bumbas, koka lelles, māla grabuļi, koka stīpas. Izgatavošanai izmantoja ne tikai vasku, gipsi, terakotu, bet arī visai dārgus materiālus — dzintaru, ziloņkaulu, alabastru. Ir atrastas smalki darinātas bronzas un ziloņkaula rotaļu mēbeles un mazi trauciņi.

Leļļu ražošanas galvaspilsētas

14. gadsimtā Francijā daudzas rotaļlietas tapušas Limožas galdnieku darbnīcās. Tur izmantoja ziloņkaulu, ozolkoku un iru cipresi. Mantiņas bija dārgas, bet ļoti iecienītas feodāļu un valdnieku aprindās.

Jau 16. gadsimtā rotaļlietu ražošana un tirdzniecība pārvietojās uz Nirnbergu Bavārijā. Iecienītas bija apgleznotas koka lelles. Tur ar vācisku rūpību izgatavoja arī vilcieniņus, klabeķļus, vēja dzirnaviņas, pūšamās caurulītes, dzīvnieku un cilvēku figūriņas. Tapa arī brīnumlādītes, no kurām lēca ārā mazi velniņi.

Tolaik Eiropas slavu guva arī meistarū gatavotās leļļu mājas ar galdnieku naturāli izstrādātām miniatūrām mēbelēm. Zeltkaļi veidoja šo istabu rotājumus. Leļļu gultas pildīja atlasa matraci ar bārkstīm, zīda segas. Virtuves iekārtas lēja no čuguna. Viesistabās kārtojās trauki un sudraba svečturi. Šādas lietas bija neganti dārgas.

Spānijas leļļu meistari unikāli ar to, ka prata taisīt stikla gubjus, kuri peldēja ūdenī un kustējās, pateicoties tajos ievietotajiem magnētiem.

17. gadsimtā leļļu galviņas sāka gatavot no porcelāna. Šādas lelles bija ļoti trauslas. 19. gadsimtā Anglijā rotaļlietas sāka ražot rūpnieciski. Ķermeni parasti gatavoja no auduma un pildīja ar zāģu skaidām, rokas un kājas tapa papjemašē tehnikā, bet galvas darināja no vaska.

1826. gadā parādījās pirmās runājošās un mirkšķinošās lelles,

● Padomju laiku bērnība bērnodrēzēs maz ar ko atšķiras Rīgā, Preiļos vai Līvānos — visur bija vienādi rotaļu laukumi, smilšu kastes, lāpstīņas un spainiņi. Foto no Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja krājumiem.

● Nākamie oktobrēni un pionieri no mazām dienām mācījās visu darīt kopīgi — 8. martu, Oktobra revolūcijas gadadienu atzīmēt, arī spēlēties.

tām bija stikla acis, Angoras kazas vilnas vai dzijas mati.

1860. gadā amerikāņi rotaļlietu ražošanā ieviesa celuloīdu. Lelles kļuva lētākas un sāka izskatīties dabīgāk. Parādījās arī modernajam laikmetam atbilstošākas rotaļlietas — mehāniskie vilcieni, kaleidoskopi.

No auduma un koka

1938. gadā Latvijā darbojās tikai 17 nelielas amatnieku darbnīcas, kurās pārsvarā veidoja rotaļlietas no auduma un koka, tie bija galvenokārt zirdziņi, suniņi, kaķi un pīlītes un atspoguļoja latviešiem tik raksturīgo viensētas izjūtu.

Interesants ir stāsts par Zemkopības ministrijas darbinieku Aleksandru Licīti. Kara laikā viņš zaudēja darbu un, lai nodrošinātu ģimenei iztiku, izgatavoja koka rotaļlietas, ko pārdeva ģimenes veikalā. Kara gados bērni spēlējās ar pašdarinātām rotaļlietām — no lupatiņām sašūtām lēlēm, koka figūriņām.

Legendārā Dobeles gumija

Latvijas dizaina vēsturē legendāru lappusi ierakstījušas Dobeļē

ražotās gumijas rotaļlietas, kas bija viena no rūpnīcas apakšnozārēm. Uzņēmums dibināts 1966. gadā un pastāvēja līdz 1992. gadam, vienīgais Latvijā ražoja mērcētos gumijas izstrādājumus, piemēram, gumijas cimdus. Visā valstī tas kļuva populārs ar smaržīgajām rotaļlietām — galvenokārt dzīvniekiem, kas tika izgatavoti no elastīgā plastizola un lateksa.

Mārīte, Baiba, Aina un Ārsts

Daudzi vēl atceras rūpnīcas «Straume» produkciju. Izstādē no uzņēmuma dizainētājiem un ražotājiem priekšmetiem ir tikai daži paraugi: Ārsts, Mārīte un Baiba. Mārīte bija mehāniska lelle ar bērnu ratiņiem. Tautumeita Baiba tērpās stilizētā Nicas tautstērpā, bet viņas māsa Aina — Augšzemes novada tērpā. Baibu savā ipašumā varēja iegūt par 11 rubļiem, Aina gan maksāja dārgāk — 14 rubļus.

«Straumes» lelles 70. gados tika eksportētas uz vairāk nekā 10 pasaules valstīm. Interesanti, ka pirmā šeit ražotā rotaļlieta bija divi kurvi sēdoši kaķēni, kuri, iestumti dziļāk, pikstēdami lida ārā.

Lācis ar ASV prezidenta vārdu

Pasaulē vispopulārākā rotaļlieta joprojām ir plīša lāciņš Tedis jeb *Teddy Bear*. Tā rašanās saistīta ar 26. ASV prezidentu Teodoru Rūzveltu, kuru arī saukāja par Tediju un kurš 1902. gadā kādās medībās Misisipi pasaudzēja brutāli nošaušanai noķertu lāci. Tas iedvesmoja kāda Bruklīnas rotaļlietu veikala īpašnieka sievu uzšūt plīša rotaļu lāci. Tas guva milzīgu popularitāti. Daudzi to vēlējās pirkt, bet lācim nebija vārda. Saimnieks griezās pie prezidenta ar lūgumu atļaut lācīti nosaukt viņa vārdā — par Tediju. Un visiem par prieku Teodors Rūzvelts savu piekrišanu vēlīgi deva.

1903. gadā izveidota un joprojām pastāv kompānija «Ideal Toy Company», kas pirmā sāka Tediju masveidīgu ražošanu. Šķiet, ka kopumā izgatavots nesalīdzināmi vairāk lāciņu, nekā uz Zemes jebkad bijis iedzīvotāju. 2006. gadā vien pasaulē «piedzima» vairāk nekā 1,5 miljardi Tediju. ASV, Lielbritānijā un Skandināvijas valstīs ik gadu 27. oktobrī atzīmē plīša lāciņa dzimšanas dienu. To derētu ielāgot arī mums, jo kur nu vēl skaistāki svētki domājami.

L. Kirillova

LEDVESMA

Jaunrades
lappuse nr. 11

Apritējis vairāk nekā pusgads, kopš iepriekšējās literārās jaunrades lappuses «Iedvesma» iznākšanas. Vai mūsdienu steidzīgais laika ritējums ierobežojis radošo domu, vai rūpes par ikdienišķām lietām nomākušas sirds jutīgi vibrējošas stigas, bet jaunie autori pēdējā laikā pieklusuši, vairāk ierāvušies sevī. Un tomēr literārās jaunrades zaļie asni ir dzīvotspējīgi un cerīgi, ko pierādīja arī Preiļu novada literārā almanaha «Sirdsbalsis» nākšana klajā. Šoreiz «Iedvesmā» dzeja no krājumiņa «Sirdsbalsis».

Anna Putāne

Impresija

Uzglezno mani mi minorā,
Netveramu noskaņu radi.
... neapjaušiem skārieniem
Savu krāsu orķestri vadi.

Kā gaismēnas — ziedošas, zaigas —
Manas domas uz audekla liec.
Tās celsies, kur dardedzes maigas
Savus lokus debesīs sniedz.

Mani vārdi — nošulinīju tilti,
Kļūst asaras notis un skan.
Vārbūt kādam no tām paliks silti,
Tāpat kā kādreiz palika man.

Pērļu baltajā fonā vid rētas,
Mēms izmisums tuvplānu klāj.
Visas skumjas, vēl neizsāpētās,
Norimst, izdziest un stāj.

Uzglezno mani mi minorā,
Viens diēzs tev nebūs par grūtu.
... netverami skārieni paudīs,
Ka es dzīva esmu un jūtu.

Haikas

Spārni nepalīdz,
palīdz vienīgi doma,
ka tu spēj lidot.

Tūkstošiem vārdu
un viena patiesība —
neizsakāma.

Spoguļi melo,
spoguļiem vienalga,
ka tikai mums tik.

Zudis pavediens,
pārtrūks saikne ar sauli,
tu — pārpasaulīgs.

Tās mākonpūkas —
balto dvēseļu smaidi
un tavējie ar'.

Lido, spogulis
būs tev debesīs un
klusums — ceļavējs.

Kļūsim par sniegu,
kaut vienu reizi mūžā
mums būt tik baltiem.

Pasaules lāpītājs

Kad citi liksmo, es gribu raudāt,
Kad citi sēro, man gribas smiet,
Visu dzīvi kā sapni paudāt,
Bet tagad tai uzspļaujiet?

Kad citi dzīvo, es gribu mirt,
Kad citi līmst, man vajag palikt.
Un sirdis un dvēseles uz
mūžiem šķirt
Un atkal pa gabaliem salikt.

Dāvis Ondzulis

Es savu Tēvzemi dzirdu
Ieklausies, vai tu dzirdi?
Upju un strautu čalas
Agrā pavasarī.
Bišu sanoņu
Svelmainā vasarā.
Lapu čaboņu
Krāsainā rudenī.
Aso vēju un sniegpārslu deju
Baltajos ziemas vakaros.
Odu sīkšanu Jāņu naktī,
Šūpoļu vēzienus Lieldienās,
Gaiļa dziesmu Mārtiņos,
Ugunsroku liesmu dejas Ligo svētkos.
Latvija dzīvo —
Mana Tēvzeme runā un dzird.
Man savu Tēvzemi jādzird un jāsadzird!

Un kas zin par likteņiem laiku griežos brīvos,
Vai pēc gadu simteņiem latvieši šē dzīvos?
(A. Pumpurs)

Latvieti, ieklausies,
Tēvzeme sauc!
Paliēc, dzimtenē, paliēc
Savā Tēvzemē brīvā!
Ja tu, latvieti, dzīvosi,
Latvija dzīvos!
Ja tu, latvieti, milēsi,
Latvija milēs!
Ja tu, latvieti, ticēsi,
Latvija ticēs!
Ja tu, latvieti, priecāsies,
Latvija priecāsies!
Ja tu, latvieti, skumsi,
Latvija skums.
Ja mēs — tauta — to spēsim,
Tad Latvija spēsi!
Latvija spēsi būt,
Jo mēs esam stūpri,
Mēs esam vienoti,
Mēs esam brīvi
Savā Tēvzemē — Latvijā.
Mēs esam varena tauta —
Latvieši brīvā,
Vienotā Latvijā!
Nebūs te vietas naidniekam,
Nebūs tam ļauts tiesu spriest,
Kamēr vien būs
Latvieši Latvijā!

Anna Pastare

Sniedzos pēc saules,
Attopos ellē,
Kur eņģeļi
Tēlo
Laimīgas sejas.
Logi tik tumši
Un durvis ir ciet.
Salst rokas.
Un nejutu.
Laiks nesteidzas.
Sniedzos pēc nakts.
Attopos debesīs
Un kāds
Netēlojot
Sasilda mani.
Jūtu —
Tik silti...

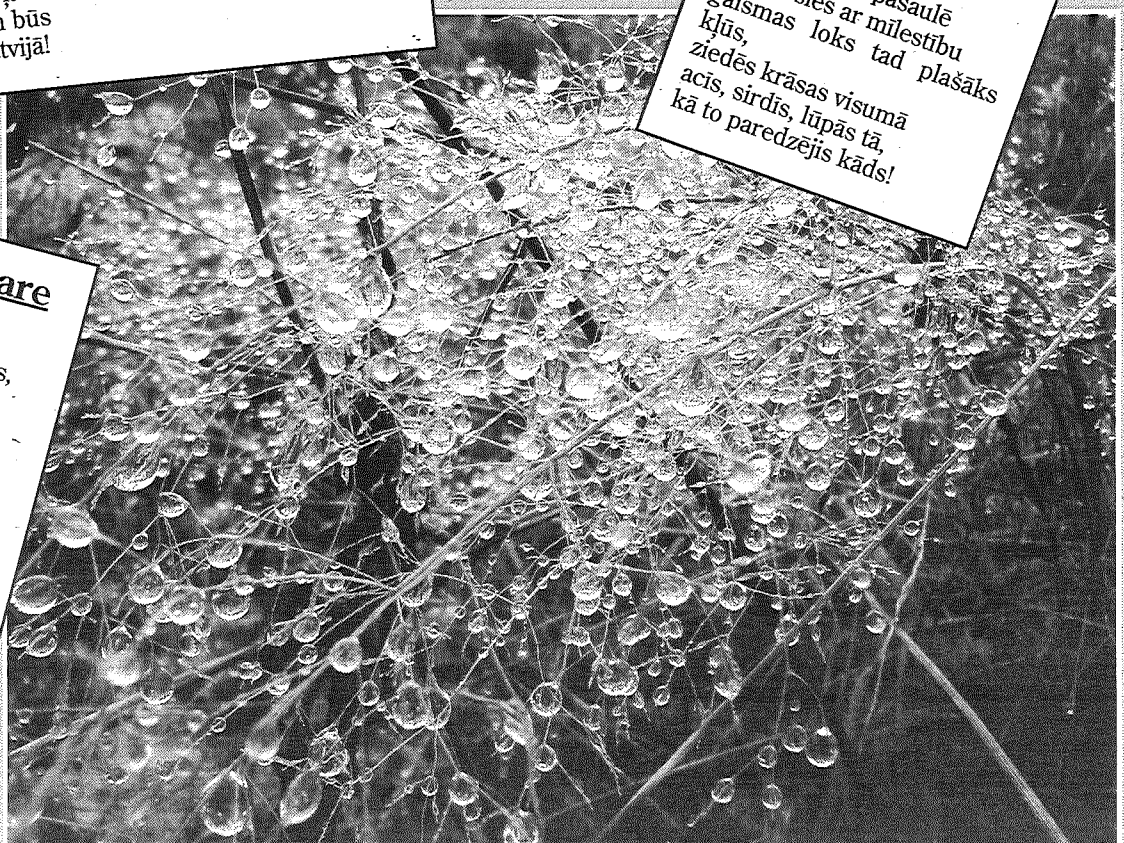
Laura Greize

La lobba

esmu cilvēks vilks
kaucu uz mēnesi arvien biežāk un skaļāk
skatos uz mēnesi caur aizsvīdušo logu
un vienalga ka šobrīd ir diena
es vēlos nakti
pulcēties baros un kautk par satversmes
grozījumiem
un baumot par pasaules galu
es zinu, ka viņš teica
un es arī protu tā
viņa tā negrib
jo tie viņai aizliedz
gaidojam vienā ritmā
tikai katrs uz citu valodas pusi
sadalam pasauli uz pusēm
vienu pusi mums
pārējo atdosim ubagiem
kas uz ielas lasa nomestās kapeikas
noteikts referendums
par vilku ķeršanu
es nebēgšu
es stāvēšu ar jēra acīm
un lūkošos publikā
— atvainojiet vai šis ceļš ved uz elli
gribu tur nokļūt?
polifoniskās melodijas sirdspuksti ritmā
ieraksti savus
es kaukšu priekš tiem
man patik sagaidīt rītausmu
domās par grūstošām pilsētām
es spētu valdīt par tām
es kaucu uz mēnesi
un tā katru dienu nakti un zieme
nesavaldīta un mazliet par daudz brīva
lai ļautu kaimiņiem gulēt
vilciens vilcis vilcēnu
a kur aizvilcis?
lekt vilciņā ar vilka spēku
un aizvilkt tavu pasauli tālāk no manas
tad varēsīm kopā gaudot
uz mēnesi
esmu cilvēks vilks
kuru neviens nespēs sagūstīt
pat tu

Rita CVETKOVA

Siltas rokas vienmēr būs,
tiem, kam krūtīs karsta sirds
dos tie visu nešauboties
visiem, kam tas vajadzīgs
līdz pat debesīm un tur
seglot vēju kamanās
baltā gaismas pasaulē
pieskarsies ar mīlestību
gaismas loks tad plašāks
klūs,
ziedēs krāsas visumā
acis, sirdis, lūpās tā,
kā to paredzējis kāds!

Ziemas rotas. Foto: V.Popa

BALVI

Nošauj piecus,
bet ievaino
trīs vilkus

Jaunā gada pirmajās dienās apvienoto mednieku kolektīvs Vecumu pagastā nometēja piecus vilkus, bet ievainoja trīs. Vilku medībās piedalījās mednieki no Šķilbēnu, Vecumu, Nastrovas un Medņevas mednieku kolektīviem. Mednieku un makšķernieku kluba «Medņeva» prezidents Pēteris Pravš stāsta, ka vilki ir ļoti savairojušies, tie saplosa gan mežacūku sivēnus, gan stīrnas un uzbrūk arī aļņiem.

Vilku skaita palielināšanos sekmēja pērnā, sniegiem bagātā ziema, kad plēšošām bija pa pilnam barības, bet medniekiem

bija ierobežotas medību iespējas. Savukārt šajā medību sezonā vilku medības līdz šim nesekmējās tieši sniega trūkuma dēļ, kaut gan vilkus mednieki manija. Uzkrītot sniegam, janvāra pirmajās dienās Vecuma pagasta Lugos uz ceļa mednieki uzgāja astoņu vai deviņu vilku pēdas. Viņi steidzīgi organizēja medības, sapulcinot 44 medniekus no vairākiem kolektīviem. Teritoriju, kurā atradās plēšoņas, ielēca. Vilki, mednieku iztraucēti, «pabira» uz visām pusēm. Piecus mednieki nošāva, bet trīs ievainoja, kuri, kā spriež Pēteris Pravš, dzīvotāji nebūs. Pa diviem vilkiem nometēja Medņevas un Vecumu mednieku kolektīvu mednieki, bet vienu — Šķilbēnu mednieku kolektīva mednieks. Vecumos mednieki nometēja divus vilku tēviņus un trīs māfītes.

Pagājušajā gadā Ziemeļaustrumu mež-

niecības teritorijā, kurā ietilpa arī bijušais Balvu rajons, nometēja desmit vilkus. Ziemeļaustrumu virsmehānicības inženieris Laimonis Kļaviņš prognozē, ka medijamo vilku limitu nometīs ātrāk nekā līdz 31. martam — medību sezonas beigām. Ja uzkrītis sniegš, vilku medības tikai sāksies.

Upītē pulcējās
Ziemassvētku
veciši un maskas

Ziemas saulgriežos pie Upītes tautas nama pulcējās astoņi Ziemassvētku veciši. Tas bija pirmais Ziemassvētku vecišu salidojums Upītē.

Veciši ar ziemeļbriežiem un kamanām

ierasties nevarēja, jo tad sniega vēl nebija, bet lielu blūķi līdz tomēr atvilka. Klātesošie uz lapinām sarakstīja un blūķa plaisās ievietoja sliktos darbus un nedarbus, lai ugunskurā tos sadedzinātu. Pēc tam viņi gāja dažādās rotaļās, noskaidroja, ko labu vai sliktu dara bērni.

Iedzīvotāju atsaucību Upītēs guva arī masku karnevāls, uz kuru ieradās 39 maskas: dažādi «dzīvnieki», «pūķis», «ligavas un precinieki», «laupītāji», «bandīti», — gan pasaku, gan izdomāti un neredzēti tēli. Tika piešķirtas četras pirmās vietas maskām «Afišu stabs», «Mikimauss», «Ķīniešu panda» un «Flinstons». Žūrijas sastāvā darbojās grupas «Patrioti.lg» mūziķi Juris Ostrovskis un Artūrs Uškāns, kā arī vietējo kultūras iestāžu pārstāvji.

«Vaduguns»

DAUGAVPILS

Maļinovā atkal būs dievnams

Ugunsgrēks, kas 2010. gada maijā izcēlās Maļinovas pagasta pārvaldes ēkā, šajā vietā plosījās jau trešo reizi, kas pārsteidza daudzus. Teritorija, kur atrodas ēka, vēsturiski piederējusi Latvijas pareizticīgajai baznīcai. Pēc nelaimes Maļinovas pareizticīgo kopiena vērsās novada domē un lūdza nodegušo ēku nodot tās pārziņā, lai tur uzceltu dievnamu. Entuziasti nolēma atjaunot vēsturisko taisnīgumu — uzbūvēt baznīcu vietā, kur tā atradās gandrīz pirms 200 gadiem.

Vēsture divu gadsimtu
garumā

Maļinovas pagasta novadpētnieki labi zina sava apvidus bagāto vēsturi. 1828. gadā šeit tika izveidota pirmās sapieru brigādes apmetne, kuru vēlāk pārdēvēja par kājnieku karavīru apgabalu, kurā ietilpa Grāveri, Lipiņi, Maļinovka un Šķeltova, tajā bija četras rotas. Teritorijā dzīvoja daudz pareizticīgo, tāpēc ar militāro apmetņu departamenta rīkojumu katrā ciemā uzbūvēja koka baznīcu.

Maļinovas Svētā Kņaza Aleksandra Ņevska baznīca sākumā atradās ciema nomalē, aptuveni kilometra attālumā no tagadējās vietas. Pēc apgabala slēgšanas 1958. gadā dievnamus nodeva Polockas bīskapa pārziņā, tika izveidotas baznīcu draudzes.

Pēterburgas — Varšavas šosejas celtniecības dēļ XIX gadsimta pirmajā pusē baznīcu pārcēla uz ciema centru. To ievērojami paplašināja, lai pietiktu vietas visiem ticīgajiem. 1860. gada 20. jūlijā dievnamu iesvētīja par godu svētajam pravietim Elījam. Kopš tā laika svētā piemiņas dienā — 2. augustā — Maļinovas dievnāmā svin baznīcas aizbildņa svētkus. 1875. gadā šeit bija 146 draudzes locekļi, viņu skaits pastāvīgi pieauga. Baznīcas paspārnē darbojās četras draudzes skolas.

Pirmais ugunsgrēks izcēlās 1941. gadā kauju laikā, uzbrūkot vācu karaspēkam. Arī atjaunotais pravieša Elījas dievnams nodega, un, kā uzskata aculiecinieki, tas nebija nejauši. Lai saglabātu baznīcas piederumus, vietējie iedzīvotāji piedāvāja ierīkot dievnamu savās mājās. Galarezultātā baznīcu iekārtoja garīdznieka mājā, kura atradās šosejas otrā pusē. Šeit baznīca atrodas arī tagad.

Nodegušās baznīcas vietā 1959. gadā sāka celt kultūras na-

mu. Pirms būvdarbiem atraka divu baznīcas kalpotāju kapus, viņu mirstīgās atliekas pārbedīja Maļinovas kapsētā. Pirmo reizi ugunsgrēks administratīvajā ēkā izcēlās 1999. gadā un nopostīja to līdz pusei. Savukārt 2010. gada ugunsgrēks kļuva par jaunu atskaites punktu Maļinovas pareizticīgo kopienas vēsturē. Itin kā sūtot zīmi no augšas, dievnāmā sāka asarot svētā pravieša Elījas ikona.

Debesu aizsardzība

Kad bija nokārtotas juridiskās formalitātes, nodegušās ēkas teritorijā sākās darbs. Ziedotāju, brīvprātīgo meklēšanu un organizatoriskās rūpes uzņēmās virsmācītājs Joans Kreculs, kuru daugavpilieši pazīst kā Vecās Forštates Pētera un Pāvila dievnama pārzini. Maļinovas draudzi viņš vada jau desmit gadus.

Viņa tuvākais palīgs ir Maļinovā dzimušais pazīstamais dziedātājs Sergejs Pimanovs. Dievnama atdzimšana dzimtajā ciemā bija sens viņa sapnis. Sergeja vecāki atceras, ka pēc kara Maļinovā pravieša Elījas dienā notika tautas svētki, gadatirgus, dejas, vizināšanās ar zirgiem. Svētkos piedalījās aptuveni 5000 cilvēku no visas apkārtnes. Tēvs Joans stāsta, ka lielu ieguldījumu dievnama atdzimšanā devuši labdari, tagadējie un bijušie Maļinovas iedzīvotāji, vietējie un Latvijas uzņēmēji, kā arī labi cilvēki, kuri dažkārt pat nav minējuši savu vārdu. Dievnāmā brīvprātīgi strādāja projektētāji, celtnieki, vietējie iedzīvotāji. Novada dome piešķīra 500 latus. Tēvs Joans, kurš pēc profesijas ir celtnieks, iesaistīja darbā Vecās Forštates dievnama draudzes locekļus.

Kopš 2010. gada vasaras jau paveikts liels apjoms pirmo, vissmagāko darbu. Pamatos ir ielieti simtiem kubikmetru betona, atjaunotas ugunsgrēka sabojātās

● Šeit būs ieeja dievnāmā.

● Tēvs Joans ir pārliecināts, ka visapkārt ir daudz labu cilvēku.

sienas, ielikti logi un sagatavots jumts jauna seguma likšanai. Tēvs Joans stāsta, ka jumta jumšana pašlaik ir vissvarīgākais uzdevums, tas jāpaspēj līdz salam. Tādējādi aukstumā būs iespējams strādāt iekšā. Pavasarī ēku siltinās. Pašlaik tiek risināts jautājums, kāds apkures veids tik lielā telpā būs izdevīgāks. «Otrā stāva jumts daļēji tiks noņemts,

būs vieta dziedātājiem. Apakšā noteikti būs kristību vieta,» topošo dievnamu izrāda Sergejs Pimanovs.

Ieeja baznīcā būs šosejai pretējā pusē, bijušās ieejas vietā atradīsies altāris. No tagadējās baznīcas uz jauno pārvietos zvanu torni un visus priekšmetus. Turpmāk ielānāta arī teritorijas labiekārtošana — tiks

ierīkota arī stāvieta un bērnu rotaļu laukums.

Novembrī dievnāmam uzstādīja krustu, kurš 75 gadus atradās uz Vecās Forštates baznīcas. Uz jautājumu, vai nepastāv māņticība sakarā ar to, ka dievnams tiek celts vietā, kur vairākkārt noticis ugunsgrēks, Joans Kreculs atbild: «Māņticībai tiek pakļauti neticīgi cilvēki. Neticīgais tic arī melnam ka-

ķim. Taču daudzi gadījumi aplicina, ka dievnama vietā nedrīkst būt nekā cits, izņemot dievnamu.» Kā piemēru viņš min Maskavas galveno — Kristus Glābēja dievnamu. Pēc iznīcināšanas tā vietā vairākkārt centās kaut ko uzbūvēt, bet nekas nesanāca.

«Latgales Laiks»

